

EL POBLE CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 4 pesetas trimestral. PAISOS DE UNIO POSTAL. 9 pesetas trimestral. ANY IV Barcelona, diumenge 19 de maig de 1907. NUM. 458 PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 4 pesetas trimestral. PAISOS DE UNIO POSTAL. 9 pesetas trimestral. REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723 Cts. 5

MAQUINARIA MODERNA PERA TOTES LES INDUSTRIES

DAVID FERRER Y CIA S. EN CTA.
ESCUDELLERS, 6-BARCELONA

D. AMARO PEDRA Dentista, s'ha traslladat a la Rambla de Catalunya, número 5, principal.

ROBUSTINA DURAN Y ESPAÑA

EFICACIA INMEDIATA en Anemia, Neurastenia, Depressions nerviosas, Clorosi, Debilitat, Atonia gástrica, Escorbutisme, Dipsòlia, Farcinosis de Senar, Rambla Centre, davant del Liceu, de Barri y España, València, núm. 378, dreta, ensauzeu, al peu del Passeig de Gràcia.

El Dr. Perearnau (De l'Hospital Necker de París y del de la Sta. Cruz), de retorn de l'Extranger, s'ha encarregat novament de la seva consulta de VIES URINARIES.—Bruc, 6, pral. (entre Ronda y Trafalgar).—De tres a sis.

MAQUINES PERA COSIR BICICLETTES

Santasusana Carme, 34
Casa de confiança, fundada en 1870.—La més antiga d'Espanya

Confaccions, Lenceria, Boas, Refajos, Brases y venda de diversos articles per senyors de G. Soler, de París, Rambla Catalunya, 5, principal.

Dr. Espinosa de los Monteros

Meigs de l'Hospital del Sagrat Cor de tres a cinc dies festius de onze a dotze

XAROPS Y HORXATES FORTUNY

Unies que sollicita el públic per reconèixer que són d'immillorable qualitat. De venda en tots els Colmadors y Ultramarins. A l'engros, Princesa, 55 (prop del Pare)

ACADEMIA IMPRENTA L'AVENÇ

Arca, 7, pral. (Plassa Santa Agna) FUNDADA L'ANY 1879

FosfoGlicokola DOMENECH

PODEROSO TONICO RECONSTITUYENTE B. DOMENECH

AFECCIONS DE LA PELL Y CABELL Dr. Umberto

dels Hospitals de París y Berna.—Ca. núm. 26, De 11 a 1 y de 7 a 8.—Extr. pacació radical del pel molt.—Barros X.—Fototerapia catalana.

ALFONS XIV

PETITES NOTES PROVINCIALES

Bum! Sobre la calma de mitgadia de la nova vella ciutat, una cançó s'ha sentida. Una altra, una altra... Quantes! La multitud, en els carrers, en els balcons, en les finestres, s'atura, ansiosa, comptant. Quan arriba a quinze, l'atenció esdevé encara més fixa, més palpitant... Setze, disset... Però ara ja no cal comptar. És un nen! És un príncep! Les cares se tornen radioses. Desbordada l'alegria en els seus ulls, en els idíl·lics ulls dels nostres burgesos. El goig llunyà d'una família ataronjada de coneixuda per ell, d'una família de quils separa una convulsió secular y terrible, com els mortals se separen dels immortals, esdevé llur propi goig, en aquella mateixa religiositat que omple de dol les vestidures y les fisiologies al capvespre d'un Dijous Sant... Oh prodigi de les suggestions y les herenèies!

Un gran vol de campanes s'aixeca. A les vibracions profundes de la Cathedral respon, de lluny, l'esqueleto de les parroquies y dels convents. L'Església, vola adoradora y consagrada de tot poder, s'associa, semitònicament, com un vell jueu, a la real alegria. Oh exaltació cristiana dels humils, oh record de la taula d'Epuloni!

Dallà enfora, dels passeigs y de les vies amples, arriba un so de cornetes, una vibració de bandes militars. La marxa real, imprecisa, sura entonant trompetes y l'esclat dels trombons. Y les carres van omplint-se de gent. Començats per tot arreu. Ja la nació es folla. El perividre està assegurat. Ja no podem morir!

Sobre la ciutat bellugosa, cau el vespre, indiferent. Y els edificis públics encenen les lluminàries de sempre, pobres rengleres de gas o de bombetes elèctriques, dibuixant infantivoltament les línies de balcones, finestres y portals. En el passeig provincial, les notes de sempre, els joves de sempre, gravolten lentament. Y les músiques sonen.

Així transcorren els tres dies de bullit pel fausto aconteixement. Pobre orfó, el qui senyalla aqueixes diades Passem...

L'últim dia, el diumenge, es senyalat per dues solennitats militars que l'encloenen. Al matí, missa de campanya y jura solenníssima de la bandera dels reutes. Com t'hauria agradat, oh Siniesi! Y a tu també, gazetiller noticiari, qui aprofites la jornada per arribar a la teva prosa política de distingida escriptor incipient, en una festa que està ben al teu alcanal.—Al vespre, la consabuda retreta militar. Corria de llumets d'acetil·len, portats, en lloc d'antorxes, per la guarnició. Carrosses aparatoses, d'un simbolisme de geroglífic omplert, van desfent-se, davant els ulls meravellats de la gentada.

Per tot arreu, inscripcions, Alfons, Victoria, S. A. R. SS. MM.—Ah, no certament S. P. Q. R.L.—Bella festa! Consiguenho, no deixem de consignarho, que l'història passa, y la via. La retreta avança sense obstacles ni entorpeciments. Tant sols, aquí y allà, soroll de globulats que esclaten, un cavall que s'empena. Al cim d'una ampla carrossa que sobromonta un ostell, una bandera espanyola topa ab els fils telegràfics, se tora, trontolla, cau.

Alfons XIV! Vetequí que l'avenir s'obre. Sobre l'avenir, davant aqueixos ulls d'infant, qui encara miren y no veuen. Burlescos invisibles—negres rosos—giravolten entorn d'aqueixa festa dollosa, coberta de cabells aurífics, encorçada per una diadema que potser la danyí com una argolla, el deixi un rastre de remor, com el d'un cercle de foc. Alfons XIV! Y quin bell auguri per vosaltres, monarquies, palatins, quin bell auguri aquesta xifra, la més gloriosa en recordances per la Casa Borbònica! L'unió del nom Alfons, tant espanyol, tant castel·là, ab la xifra XIV, ab la memòria del Rei Sol, no es per vosaltres un motiu de belles madrigalleries, ben diferents de les vostres insípides y femeniles composicions ocasionals, dignes d'un album? És l'aliança de la nació y de la dinastia, la fusió del pastor y del remat en una sola essència.—Però, els esperits inquietos no sossegueu, y entorn d'aquest bressol regi, y d'aquesta mare-dida qui renova noblement per què no dirho? els sentimentals deserts per en Rousseau entre la noblesa del segle XVIII, veuen l'acostament de les males fides, qui no foren convidats al bateig y's presenten, fatídiques, inopinades, a darrera hora, sorgint entre dos cortinatges. Focosa del futur, quin present guardes? Reia magnificans de l'ensomni, reis blancs, reis negres, quines presentalles porteu, dels llunyans països d'ultra-món, per aquest minyonet? Voreu! nom pompe, les xifres futures llueixen com inèrgies, com ab reflectes no sospitats de Mane, Tezel, L'ares.—Què veus, germana Agna, en el fons de la planura borlosa? Veus palaus en festa, o Bastilles qui s'encenen y tomben? Veus desfilades d'exèrcits triomfadors, sota de arcades marmories, o aixams de poble esvalotat tremolant plagues y trofues sangnoses? Sents aclamacions y hurras a la majestat real o udols de la Pera-Poble y ecos de Cà ira? Desitries seguíes fastuosos de carretelles y brillantor d'or sobre troncs, o tartanes entre multituds y vagues màquines sobre cadafals vermells? Olores emanant de perfums o baf de sang qui puja de membres batent sobre plaques públiques? Veus claror de bengales en festa o resplendors de incendis? Veus resplendir sobre'l cel el nom d'un Lluís XIV, o'l nom d'un Lluís XVIII? Veus blavors d'espai notísim o nuvolades de plom a punt de caure?

—Oh, germana meua, no veig res. La pols y la boira ho tapen tot. Però'l temps avança.

Avui, l'endemà de les pobres festes polítiques, tant inofensives, he passat el capvespre a una antiga masia senyorial, on altre temps un gran senyor, cardenal de oúria, reuñt un museu de marbres clàssics, extrets de les excavacions d'Aricel. Y assegut a la vora d'un estany, sota un macle de pins alterosos, he escrit aquestes ràpides impressions. Les festes d'aquests dies, que tonen, en mitg de tot, el dolor d'un anacronisme de museu, com a restes agomolats dins un temple de religió aparentment viva, en la que tot hom combrava y ningú creu?

Me ve a la memòria (per aquella misteriosa associació d'idees qui ajunta per un nexu imperceptible les idees y les obstacles, lo que's veu y lo que se sab) un titol, bon sigle XVIII, bon Casa de Borbó, que transcriu en Bover referentse al cronista de Mallorca Geroni Agustí Alemany: Memorial polístòric y filológico, representat en el símbol d'idea del generoso arbol de 41 ramos, com dulces y abundants fruïts, que logran feta unió en la sacra, catòlica y augusta majestat del institucio y sempre animoso Señor Don Felipe V, dignísimo monarca de ambos orbes y nuestro legítimo y adorado dueño y señor.

Una escola magnífica, augusta, puja fins al cim de la montanyola. La construeu un arquitecte italià, a imitació de les vil·les romanes.—Oh memòria de les Oratins, de les Farnesios, dels Alberoni, dels Farinelli!—Per tot arreu brils d'algua, discrets, rellics sobre les roques, convidant a l'admiració, a mullarhi la cara calorosa. Una llecció de pedra dormon, pesadament, el cap entre les roques, l'esquena tacada d'humitat y vador. Una xifra, però, allà dalt, ajuntent les rames en portia. Uns tarongers desparen en flors delicades, y les taronges s'encenen de sol ponent. Una aura, dollosa, passa, sense moure's les arbes. Allà enfora, la planura's perd, la ciutat se mostra, dubdosa. Y sembla que entonit toixit de les enredadores y de les enres han d'aparèixer, lentes, senyoriales, magnífiques, les bel·les desvanescudes, les damiselles mortes, qui un jorn desoñidren ab una divina gracia de gest, ab una bellesa de actitud qui viqueu un moment, les gradies de grànt qui avui se desgasten de humilitat y de temps.

Damunt una represa, sota unes acedies en flor, darrades de llum capvespal, un prò s'avansa, guaita a tot vent, allarga el coll finíssim, d'un morat inexpressible, ab reflectes y bruminyats de satí, y llensa'l seu orit d'angòlia, udol desaperat sobre la gloria moribunda dels palaus qui causen, dels jardins que moren, dels senyorius qui s'esvanescen, de les bel·leses qui's musguen, de les ombres qui passen.

Tot passant

ALERTA, COMPANYS!

El nostre enemic sembla que traden d'adoptar una nova tàctica per fer sentir el nostre triomf, aquest esforç heroic de Catalunya que ha portat a les Cortes espanyoles cinquanta quatre representants del nostre pensament y de la nostra voluntat. La nova tàctica consisteix en crear rancals y desconances entre els electors y els elegits, suplantant maliciósment l'actitud dels diputats y senadors solidaris a Madrid, però molt distinta de la llur actitud a Catalunya, abans y després de les eleccions; insinuant que en comptes de fer, com d'ells s'espera, una franca y enèrgica oposició al sistema polític actual y al govern que'l representa, entraran en tractes y compromisos ab aquesta govern, seguint els usatges procediments de la vella y funesta política espanyola.

Cal estar previnut contra aquesta insidiosa campanya dels nostres enemics, que no's faran escrupol de mostrar-se papistes qui'l papa per aconseguir lo que se proposen,—perquè llur fi es prou declarada. Ja que no han pogut destruir el triomf solidari, tracten d'impedir que l'acció de la minoria solidaria doni'l seu fruit natural, la desaparició de l'hostil desconfiança ab que's miren el nostre moviment alguns de les terres hispàniques, el desvellament de les que dormen en plena indiferència política y l'extensió de l'idea mare de la nostra Solidaritat a totes elles.

Però evitar això, que fora la mort, que seria la mort de les actuals oligarquies y de la vella política que representen els nostres enemics, faran tots els possibles per crear a Catalunya un estat de nerviosos irritació que forci la mà dels nostres representants, que's obligui a donar la batalla, no en les condicions y en el moment més favorables a la nostra causa, sinó en aquells que siguin més convenientes als adversaris de la nostra causa. Convé, doncs, que conservem tota la nostra serenitat, que no'ns entreguem a neuròtiques impaciències, però no fer el joc dels que voldrien la nostra ruina.

En la política actual hi ha un punt fosc, un nivell menassador, que no sabem lo que porta en les seves entranyes: es aquest la llei de jurisdiccions y lo que pot passar si's demana la seva derogació. Al sol anunci d'existir aquest propòsit en els representants solidaris, va parlar-se de reunions de certs elements, de futurs actes de força, d'un veritable cop d'estat. Dieume, doncs, si fora raonable, si fora polític, si fora de sentit comú, comensar la batalla precisament per aquest punt, que no sabem ont pot conduirnos.

No: nosaltres no podem comensar sent un salt en les tenebres de lo desconegut. La transcendència del moment actual es tant grossa, que no's cal posar ben plans els peus y avançar lentament en la nostra tasca. Cert que per nosaltres, fins deixant de banda tota altra consideració, es un dever de dignitat fer que's derogui la llei de jurisdiccions; més aquesta derogació cal demanarla, no quan els nostres enemics ho vulguin, perquè convingui als plans que duen, sinó quan sigui oportu, quan

convingui al desenvollop de la nostra acció política.

Tingui present que la derogació de la llei de jurisdiccions no es sinó un detall de l'obra total que ha de dur a terme la Solidaritat. Lo més urgent d'aquesta, avui en dia, es que's s'idei y les seves aspiracions siguin conegudes de les dames terres hispàniques, però que operin en elles com un reactiu que les desvetlli y vigori. Y no hem pas d'exposarnos a que un cop de força ens tanqui la trona parlamentaria abans de que'l Verb de Catalunya hagi escampat als quatre vents la lleve redemptora.

Política estrangera

LES ELECCIONS A AUSTRIA

Instaurada a l'Imperi austriac la nova llei del sufragi universal, el dia 14 de maig corrent tingueren efecte les primeres votacions democràtiques per a elegir el Reichsrath.

El resultat d'aquelles interessants primeres prova, coneguts ja en sa major part, són acutament favorables als socialistes, els quals han fet triomfar un nombre creixent de correligionaris seus.

Sobre 368 resultats — el Reichsrath se compon de 439 llocs — hi han hagut 164 ballotes (eleccions nules per no reunir cap dels candidats el nombre de vots exigut per la llei) y 114 eleccions definitives. Els elegits són els següents:

Cristians-socials (antisemites), 56; socialistes, 56; centre catòlic, 25; populistes slovens, 14; agraris alemanys, 8; progressistes alemanys, 7; demòcrates alemanys, 4; joves-rutenes, 5; italians, 5; clericals txecs, 4; joves-txecs, 3; vells txecs, 2; agraris bohemians, 3; socialistes nacionals bohemians, 1; pangermanistes, 3; progressistes nacionals slovens, 2; nacionalistes croates, 2.

Les noves telegràfiques posteriors donen compte de 395 resultats, en els quals hi han 165 ballotes y 230 eleccions definitives. Els socialistes tenen fins ara 60 diputats electes y 59 els antisemites o cristians-socials. Dels socialistes, 34 són alemanys, 22 txecs, 2 italians, 1 polonès y 1 ruteni. Els obrers comunistes asperen que en les eleccions completes sortiran victoriosos dels 40 dotze candidats més del seu partit. Aquests resultats són quasi complets, puix solament estan excloïdes dels mateixos les eleccions a la Dalmàcia y a la Galitzia.

No es probable que les segones votacions per decidir els ballotages modifiquin el aspecte del futur Reichsrath, que ja des de ara pot considerar-se. La característica del nou Parlament austriac — serà l'afibiment de les diverses agrupacions nacionals — txecs, croates, slovens, rutenes — y dels partits liberals y la creixença dels partits extrems: el clerical y el socialista.

No pot negarse que els nacionalistes han sofert en les eleccions del dia 14 una desfeta aplombosa, especialment els txecs. Però val dir això que'l nacionalisme ha perdut adeptes? Nosaltres creiem que no, puix el fracàs electoral està suficientment explicat per la nova llei del sufragi, la qual ha fet entrar en batalla totes les poderoses forces del socialisme, forces que abans estaven contrarrestades pel sufragi restringit. A la Roma, els candidats socialistes han guanyat la majoria dels llocs. En els grans centres fabrils la victòria obra ha sigut esplèndida.

Cal esperar que'l socialisme triomfant no donarà a les seves propagandes populars y parlamentàries un esperit antinacionalista. Si, pel contrari, se declarés adversari de la causa nacional dels pobles oprimits, s'exposaria a perdre en les vinentes eleccions la preponderància actualment conquerida.

Les masses obreres de l'Imperi no són enemigues de l'autonomia de les nacionalitats que integren l'Austria. Si han votat contra'l socialisme, es perquè aquest, en general, han comès l'error gravíssim de donar un matís reaccionari al moviment reivindicador. No ha sigut motiu de la desfeta'l seu ideal nacionalista, sinó la seva tendència retrògrada y tradicional.

Ficmones els autonomistes catalans en aquests fets. Ells venen a demostrar una vegada més la veritat de que'l nacionalisme no pot triomfar si no'ns agherna la aspiració de la santa llibertat dels pobles ab la de la santa llibertat dels homes.

exemple, quedarem anulats per sempre més; en cambi, podria deixarho traslluir fent aqueixa protesta que fa fàstic al que sab llegirhi entre línies.

El despit li ha fet posar al descobert tota la vergonya d'un règim, totes les componendes asqueroses de la comedia electoral, y com això ha fet contrast al gran exemple de Catalunya, aqueix alienada d'aire pur que ha escampat set ratxes per tot Espanya ha sigut causa de que'l taf pestilent de l'abstenció tapés encara més els esperits de la gent qui vol respirar.

Per això, fentnos un gran favor a nosaltres, no ha fet cap efecte'l mal par don Moret, aqueix gran històric de la política espanyola. Avui no sab com eixit del carreró sense sortida ont s'ha floc, y els seus el segueixen de mala gana, mentres en Canalejasriu en un roedó. Ja n'hi ha alguns den Moret que s'acosten an en Canalejas, y b6 podria esser que aqueixos actia d'esquirol entorn de la vage dels liberals, se trobes a l'últim dins del Congrés en la situació dels esquirols que no han deixat la felna mentres ha durat la vaga.

En Montero Rios, que es un dels homes més mal intencionats y negatius de la col·la política espanyola, com que ja no pot torrar a esser mal més ros, a ajudat ha encorcar an en Moret, a qui no pot veure perquè ell en altres temps li va fer la traba. Sembla ademés que en Montero Rios, que era advocat d'una vinda d'alta alcunya que dèu avui un plot, per causa d'aliments que demana un lli natural rogegut del seu marit, ha perdut la clientela y que això l'ha molestat molt. Alguns atribueixen a això les manobres del Montero Rios, que d'aqueixa manera creu dificultats a la situació y embolica lei coses.

L'ausencia dels liberals el dia que'l Congrés començés es tasques, no fou apenes notada. A falta de l'oposició falsa y aparent dels liberals, s'hi veia la dels socialistes, que es una oposició fonda, a la que hi haurà que donar satisfaccions si no volen convertir-la en obstacle pel funcionament parlamentari. La presència deu Moret y dels seus no treu cap força a l'oposició dels solidaris el dia que's desdèix a entrar, que serà aviat, perquè aleshores tindran els diputats catalans al davant seu a les dues colles, que'n formen no més que una, que han explotat fins ara a Espanya y que's separen y ballen quan venen que se'ls hi acaba'l malmenar, posant en descobert tot el seu mal joc.

Mentres alguns dels diputats solidaris prenen acti en els llocs que haurien pertocat als liberals, aqueixos donaven vots pel Saló de Conferències com animes en pena, plenes de dolensa y d'anyorament.

J. M. y V.
Madrid, 17 de mars de 1907.

CAMPANYA D'ODIS

La premsa militarista de Madrid segueix en la seva tasca abominable, insultant grollament als catalans y difressant maliciósment les honrades aspiracions d'aquesta terra generosa.

El Ejército Español del dia 15 del mes que som, ens dedica els següents parafrats:

«CENTRO REGIONALISTA.—Proyecta la minoria regionalista crear un Centro a donde puedan concurrir todos los catalanes residentes en Madrid que sustenten las ideas que aquellos defienden.

Los solidarios deben fundar el otro, y la política de ambos grupos circunscribirse a pedir la independencia de Cataluña.

Ejército y Armada enfundaron un día más en la seva felna indigna. En el número del dia 14 del corrent, tornant sobre aqueixa indecencia que titolà «Era Catalana», publica una carta més o menys autèntica, de la qual són els següents parafrats:

«Los catalanes, que en su gran mayoría son tibos en el amor a la madre España, habrán tomado dicho artículo, según se dijo, como ofensivo pero es lo cierto que en él no se ofende a la mujer catalana, haciéndose retrato exterior del hombre egoísta que aquí ha nacido de este hombre del eterno «negoci»; de este país de los «hereros», donde el principado se lo lleva todo y los demás segundones van lampando de necesidad 6 de miseria; del país donde el «herero» se sienta en la mesa principal y los segundones comen con la servidumbre de este hombre del país donde las familias apenas se quieren, pues dentro del segundo 6 tercer grado consanguineo ni se conocen, siéndole los lares del carito de tal modo, que ni se ayudan siquiera; al contrario de lo que pasa en las demás regiones españolas.

Yo no soy catalán, pero estoy casado con una mujer catalana de distinguida, pudiente y honrada familia y desdichadamente leído el artículo «Eri catalana» ni me lo he considerado ofendido por él, ni tampoco mi esposa.

Por él—per l'article suadit—falloito a usted y no dudo que hay que trabajar para españolar a gran parte de estas gentes cuyas intenciones patrióticas pero muy egoistas, hemos descubierto a tiempo.

Y aquí estamos para alentar a usted y nos ofrecemos en todo y para todo, cuando nos sintamos españoles de pura raza y de la buena cepa. Y el mateix diari anticatalà del dia 15, dit «Pues nada digamos de las regiones que desear aheres independientes y separadas de la madre patria. (Qué sería de ellas a eso suspirar!) Se las figurado que porque los gobiernos han sido benévulos y les han protegido (mal protegido), y por cuya protección han llegado a la altura que hoy se encuentran, emancipados, tendían al valor que hoy tienen (Qué equivocados están! Qué la compraría sus pólizas y millonarias fabricaciones! Tiéndales el litigio a esa canalla de separatistas y tristes como es a hijos desnaturalizados, ya que no tienen valor para pelear 6 la luz del día y sólo saben ser sucios de seres inocentes con sus má quinas infernales.

(1) En aquest sociu ens ocuparem dels llibres catalans o d'interès per Catalunya, excepte de publicor, y dels que són ramats dos anys.

LLIBRES NOUS

16 hermosos ingleses, 16 ingleses, 16 ingleses, 16 ingleses.

CENTRE RECREATIU «LA BOHEMIA MODERNA».—Casanova, 3 y 6
Diada de Pasqua, a les onze de la nit, gràcies
de les Flors, ont seran obsequiades amb
pommes de flors a l'entorn.

ques toles, com també s'obsequiarà extra de
una rosa, com a distintiu d'...

Hoe propiel ont la joventut se fa mès ardorosa
no associar semblants bellesses, propulsores de la

ladores, que tan mée deliciosa la seva estancia.

Imprempta Domensch, Ampla, nula.

Pastilles calmants de la tos

del Dr. Sastre y Marqués

Deput a sa enorçadada combinació, curen la tos en totes ses formes, esternal, sibilant, asmatíca, o histèrica, y per xò son aliament recomenades pels senyors faginatius, pels batre la tos laringea, traqueal y bronquial, especialment en els atacs de tubercula en totes als seus graus, als cantants y oradors y als que viuen en atmòsferas corrents y humides.

♦♦ Carrers de l'Hospital, 109, y Cadena, 2, Barcelona ♦♦

FONDA D'ESPANYA

— DE —

SOLER Y CAMPRUBÍ (abans Falgás)
FOELA DE LILLET

Cuina espanyola y francesa. Se serveix a la carta y cubert. Gran comoditat en tot.
Coxines y cavalletes a totes hores. Cavalletes pera anar a les fonts de Llobregat.

On parle français

Casa apropòsit per a celadors, situada en un punt cèntric y prop de la platja en la vila de Lloret de Mar. Conté al gual viva y abundant y s'alojará per mossos o per temporada. Para details, dirigirse al capatx del Frontonador, Sr. Bon Llaure, 7, segon, d'aquesta ciutat o al Secretari del Juiçat Municipal d'aquesta vila.

VENDA A PLASSOS

mobles, màquines pera cusir, religioses, trajes, Hospital, 101.

QUANTITATS

A propietaris, a l'acte. Interès mòrt. Tracte directe. Rambla del Prat, 21, quart, Gracia. Travessa del carrer Molí.

ESQUELES MORTUARIES

Se n'admeten pera an' inserció, en aquesta Administració pllassa Santa Agnà, 17, fins a la dotze de la nit, y en la impremta, fins a dos quarts de tres de la matinata.

Venda: En todas las Farmacias y Droguerías.

Al engrós: M. DALMAU OLIVERES, J. VILADOT y FARMACIA VERGÉS de Torelló.

Los señores Medjcs poden disposar d' alguns frascos pels seus malalts nobres, dirigitse al autor a Torelló.

Línea de Canarias: El «M. L. Villaverde» sortí
de Barcelona cap a Valencia.

Línea de Fernando Poo «San Francisco», norte de Fernando Poo. cap a Las Palmas.

Cádiz a Gibraltar y Tánger, «Larache», «Rabat», «San Ignacio», «Mogador».

Vapors de la casa *Mac Andrews & Co.*
 «Bravo», arribà'l 18 a Liverpool; «Balboa», arribà a Cádiz el 17 y sortirà de Barcelona'l 28; «Cuspeador», navegant cap a Barcelona; «Fortuny», sortirà d'Almeria'l 17 cap a Mlaga; «Herrero», arribà a Cádiz el 17; «Lista», a Villagarcia; «Luque», Barcelona sortirà'l 20 cap a Londres y Hamburga; «Pinzón», arribà a Hamburga'l 17; «Pinta», navegant cap a Barcelona, sortirà'l 22 cap a Londres; «Pizarro», arribant cap a Passages; «S.

Amberes; «Pizarro», navegant cap a l'Amberes; «Soto», a Bilbao; «Soto», a Amberes.

Mercats de Catalunya

LEIDA

Blat montanya superior, de 16'50 a 17'00 pessetes
Id. mitjà, 16'25; Id. fluix, 16'00; Id. hort primera,
15'50; Id. hort segona, 15'25; totes la quarta.
Favos, a 11'75 pessetes els 48 kilograms; favo,
a 11'50 els 47 kilograms; mongesets, de primera,
28; y de segona, a 25 els 53 kilograms; Ordí, super-
rior, a 8'50; y mitjà, a 6'00 els 40 kilograms; Blat d'
mora, de 9'25 a 9'50 els 49 kilograms; cibada, a 8'00
kilograms.

els 30 kilograms; Segol, 12'00 el 60 kilograms

Blat, a 14'50 pessetes quarters; mongetes, a 27'94
id.; ordi, a 6'50 id.; civada, a 5'50 id.; faves, a 12'94
id.; cigrons, a 25'00; ségol, a 10'00 id.; vi a 20 pess
tes; carga; garrofes a 7'00 el quint; ametlles, i
17'00 quart ra; id. mollar, a 58'00 sac de 50 kilograms,
avellanes, a 40'00 id.; blat de moro, a 10 quarters

Mercats d'Espanya

SEVILLA 17 maig

Blats; tresses de 25'50 a 25'00 pesetas els 100 kg
lograms; id. dur de 27'00 a 28'00 id.; id. candent de
27'00 a 26'50; ordi del país de 17'25 a 17'50; ardi de
rossa de 15'00 a 15'50; id. grisa de 16'50 a 17'00; fi-
vos cochiners de 22'00 a 22'50 id.; id. morangos
de 23'00 a 24'00 id.; blat de moro de 18'00 a 17'50
id. de 18'00 a 17'00 id.

besses de 165'0 a 17'00; el grons petits de
pessetes; mitjans, de 05'00 a 00'00; grossos, de

a 00'00, escola novella, de 24'00 a 24'00; elgions petita, de 30'00 a 35'00; mitjans de un i dos, de 35'00 a 40'00; grossos, de 40'00 a 50'00; bedells de un i dos, de 50'00 a 60'00; anys de 0'00 a 0'00; vaques, toros y bous, de 0'00 a 0'00; ovelles y bous, de 0'00 a 0'00; tocinos, de 0'00 a 0'00; pessetes: olis, de 00 00 a 00 00; rals: arreba